

Quan Obama trobà Ossama: *Yes, we can!*

Quan se li concedí a Obama el Premi Nobel de la Pau l'any 2009, el comitè que l'acordà destacà que el llavors nou president dels Estats Units havia creat *"un clima nou per a la política internacional. Gràcies als seus esforços, la diplomàcia multilateral ha recuperat la seva posició central i ha retornat a les Nacions Unides i a d'altres institucions internacionals el seu paper protagonista"*.

Tot i que la notícia va ésser rebuda en general favorablement, no mancaren veus dissidents. Veus que la reberen, almenys, amb un cert escepticisme. Mesurat, quan es considerava que la decisió havia estat "precipitada"; elevat, quan s'entenia que, en el millor dels casos, no en podia ésser mereixedor... encara. Tanmateix, la majoria dels que en dubtàvem preferírem creure que la fundació del Nobel més que no pas premiar una conducta, el que pretenia era incentivar-la, fent una clara aposta per l'esperança d'un món millor que Obama havia promès no tan sols representar sinó també liderar.

Malauradament, el seu discurs d'acceptació del guardó no contribuí gaire a seguir creient que la aquella arriscada aposta pogués resultar finalment reeixida. L'esperança decaigué tan bon punt el nou Nobel no dubtà en afirmar que *"la guerra a vegades és necessària" i "justa"*, quan es declara per a evitar morts de civils *"en la mesura del possible"* i es respecten les normes. *"Això ens diferencia d'aquells contra els quals combatem. Per això vaig prohibir la tortura, per això he ordenat tancar Guantánamo i he refermat el compromís dels Estats Units amb el conveni de Ginebra."*, remarcà.

La recent acció militar –si és que podem anomenar-la així...– que acabà amb la vida del criminal Ossama Bin Laden ha posat palesament de manifest l'exquisida cura amb la qual el Comandant en Cap dels Exèrcits dels Estats Units ha decidit "respectar" les més bàsiques i fonamentals normes de dret internacional...

Les actuacions que, fins el dia d'avui, el govern del Nobel de la Pau ha reconegut no podrien ésser més ajustades a dret: les seves forces armades han actuat en un territori estranger sense haver rebut l'autorització corresponent; els seus serveis d'espionatge havien obtingut la localització de Bin Laden mitjançant tortures infringides a Guantánamo; el grup d'elit encarregat de la *captura* optà per disparar a matar contra el cap d'Al-Qaeda malgrat que anava desarmat; per accedir fins a el va causar un nombre (encara?) indeterminat de víctimes suplementàries...

Sens dubte, una magistral contribució a la seva voluntat de fer recobrar el seu protagonisme a les institucions internacional! En primer lloc, respectant d'una manera que no podia ésser més escrupolosa la Carta de les Nacions Unides (art. 2.4): *"Els Membres de l'Organització, en les seves relacions internacionals, s'abstindran de recórrer a l'amenaça o a l'ús de la força contra la integritat territorial o la independència política de qualsevol Estat (...)"*.

En segon, i amb major motiu, el Conveni de Ginebra que el seu Comandant en Cap es comprometé a complir en rebre el guardó (art. 3): *"Queden prohibides, en qualsevol temps i lloc, respecte a les persones [que no participin directament en les hostilitats, fins i tot els membres de les forces armades que hagin depositat les armes]: a) Els atemptats a la vida i a la integritat corporal, especialment l'homicidi en totes les seves formes, les mutilacions, els tractes cruels, tortures i suplicis (...)"*, art. 3.

Tenint tot això present, cal felicitar-los per haver escollit un nom en clau tan adient i esclaridor per definir l'operació com és el de Gerónimo, el del darrer cap indi capturat pel seu exèrcit: ben segur que tant la majoria dels protagonistes de les pel·lícules de John Wayne, els membres del Club del Rifle, com els partidaris de mantenir l'aplicació de la llei del Talió, no haurien pogut sentir-se més orgullosos de la seva patriòtica actuació!

En qualsevol cas, el que sembla evident és per quina raó Barack Obama escollí com a lema principal de campanya electoral el seu famós "Yes, we can!": Sí, nosaltres, els Estats Units d'Amèrica, podem! Quan ho creguem convenient, podem infringir impunement les més elementals normes i principis del dret internacional i convertir els drets humans en paper mullat! *Yes, we can!*

divendres, 6 de maig del mmxi

© Xavier Serrahima 2011
www.racodelaparaula.com

Informació sobre els drets

